

Forslag om endringer i skattleggingen av naturalytelser

Her er en kort oppsummering av Skattedirektoratets begrunnelse for de viktigste forslagene:

Forslag om å samle arbeidsgiverpliktene for naturalytelser i arbeidsforhold hos arbeidsgiver

Når en arbeidstaker mottar naturalytelser direkte fra egen arbeidsgiver, er det klart at arbeidsgiverpliktene (opplysningsplikt, trekkplikt og arbeidsgiveravgiftsplikt) påhviler arbeidsgiveren.

Når en arbeidstaker mottar ytelser fra/via andre enn arbeidsgiveren, en (hvilken som helst) tredjepart, er det etter gjeldende rett uklart om det er tredjeparten eller arbeidsgiveren som plikter å gi lønnsopplysninger, foreta forskuddstrekk og betale arbeidsgiveravgift.

Gitt at ytelser fra tredjeparter har tilstrekkelig tilknytning til arbeidsforholdet, og ikke omfattes av noen særskilte skattefritak, er skatteplikten etter gjeldende rett klar.

Uklarheten om ansvaret for arbeidsgiverpliktene skaper utfordringer for både skattemyndighetene, arbeidsgiverne og næringslivet for øvrig. Usikkerheten antas også å ha ført til en svekkelse av mulighetene for sponsorfinansiering av idrett og kultur. Det er derfor behov for å klargjøre regelverket, for å bedre etterlevelsen og gi mer forutberegnelighet for de berørte.

Etter en helhetlig vurdering har direktoratet kommet frem til at arbeidsgiveren er den nærmeste til å inneha disse pliktene for alle naturalytelser med tilstrekkelig tilknytning til mottakerens ansettelsesforhold hos arbeidsgiver.

Når det gjelder forskuddstrekk, må det antas at en tredjepart som kun yter en naturalytelse, normalt ikke vil ha noen kontante ytelser å foreta forskuddstrekk i. I tillegg vil arbeidsgiveren, som utbetaler og foretar forskuddstrekk i alminnelig lønn til arbeidstakeren, sitte med nødvendige personopplysninger, allerede ha innhentet skattekort mv. Plikten til å gi lønnsopplysninger bør etter direktoratets mening videre påhvile den samme som har plikt til å betale arbeidsgiveravgift og til å gjennomføre forskuddstrekk.

Direktoratet foreslår derfor at pliktene til å betale arbeidsgiveravgift, foreta forskuddstrekk og gi lønnsopplysninger ved tredjepartsytelser i arbeidsforhold, skal påhvile arbeidsgiveren også for ytelser fra tredjeparter. Dette vil gi et klart og mer forutsigbart regelverk. Det opplyses spesielt i høringsnotatet at arbeidsgivers plikt for ytelser fra tredjeparter avgrenses mot ytelser som ikke har tilstrekkelig tilknytning til arbeidsforholdet, herunder ytelser i forbindelse med korrupsjon og andre ytelser som han ikke har eller bør forventes å ha kunnskap om.

Forbedring av reglene om verdsetting av naturalytelser

En effektiv beskatning av naturalytelser forutsetter at ytelsen kan verdsettes til et kronebeløp, og at dette samsvarer med den private, økonomiske fordel for mottakeren.

Verdsettelsen foreslås i større grad å skje med utgangspunkt i omsetningsverdien i sluttbrukermarkedet, der forbrukere generelt har tilgang på varer og tjenester. Omsetningsverdien blir den prisen som mottaker av fordelene ville måttet betale om han selv skulle skaffet seg tilsvarende vare eller tjeneste, uavhengig av arbeidsforholdet.

Forslag til ny modell for skattefritak for personalrabatter

Det skal være en samlet, øvre beløpsgrense for verdien av personalrabatter som kan mottas

skattefritt, og at rabattens størrelse skal fastsettes med utgangspunkt i alminnelig omsetningsverdi i sluttbrukermarkedet. Det foreslås å klargjøre at skattefritaket gjelder både varer og tjenester. Skattefritaket vil ikke gjelde for rabatter som overstiger 50 pst. av varen/tjenestens omsetningsverdi.

Videre foreslås det at rabatter i arbeidsforholdet fra arbeidsgivers leverandører og kunder (tredjeparter) skal likestilles med de tradisjonelle personalrabattordningene, men bare for varer og tjenester som omsettes i arbeidsgivers bedrift. Varer og tjenester som ikke omsettes i arbeidsgivers virksomhet vil, som i dag, ikke være omfattet av skattefritaket. For arbeidsgivere med begrensede personalrabattordninger, der samlet brutto omsetningsverdi av det som kjøpes, klart ikke overstiger beløpsgrensen for skattefri rabattfordel, foreslås en forenklet modell.

Gaver i arbeidsforhold

Gaver fra tredjeparter, herunder forretningsforbindelser mv., er i utgangspunktet skattepliktige dersom de mottas på grunn av mottakerens arbeidsforhold. Det foreslås at gaver fra tredjeparter skal kunne gis skattefritt innenfor de beløpsgrensene som fastsettes for jubileums- og oppmerksomhetsgaver (4.000,-) og for årlige gaver (1.000,-). Beløpsgrensene skal gjelde for alle gaver som mottas i arbeidsforhold, herunder gaver fra egen arbeidsgiver og gaver fra tredjeparter. Oppmerksomhetsgaver av bagatellmessig verdi fra arbeidsgiver eller tredjeparter, slik som blomster, konfekt eller rimelig vinflaske, vil fortsatt være skattefrie. Dette ulovfestede fritaket vil gjelde i tillegg til ovennevnte, beløpsbegrensede skattefritak for gaver utover bagatellmessig verdi.

Fri avis

Fritaket forenkles: Ansatte som har tjenstlig behov for abonnement på en eller flere aviser eller nyhetstjenester på grunn av sitt arbeid, skal kunne få dem dekket skattefritt av arbeidsgiver. Vilkåret i gjeldende skattefritak om at ansatte må holde eget abonnement oppheves.

Overtidsmat

Arbeidsgiver skal kunne dekke et måltid skattefritt for arbeidstaker som i løpet av 24 timer arbeider sammenhengende i 10 timer eller mer, og verdien av måltidet ikke overstiger [200] kroner. Regelen foreslås å gjelde både når måltidet ytes som naturalytelse og utgiftsrefusjon, dvs. når arbeidsgiver refunderer arbeidstakers utgifter mot kvittering. Maksimalt 50 tilfeller pr. år.

Ulegitimerte matpenger foreslås skattefrie når arbeidstakeren arbeider minst 10 timer sammenhengende i løpet av 24 timer, inntil satsen som fastsettes årlig i takseringsreglene § 1-3-6 (for tiden 89 kroner), og begrenset oppad til [50] tilfeller per inntektsår.

Se høringsaken på <http://www.skatteetaten.no/se/Radgiver/Rettskilder/horinger/horing---forslag-til-forbedringer-av-regelverket-for-naturalytelser/>